

5) Nr. 15. § 9. Ny Post efter Nr. 2. Afdrag i Præstefalds Indtægter. Man har fra anden Side ment, at, hvis denne Post blev staaende i Finansloven, vilde dermed det Spørgsmaal være afgjort, om Præstetienden tillige med de øvrige Midler, der nu ere henlagte til Præsternes Lønning, skal inddrages i Statskassen eller henlægges i en særlig Fond med en særlig Bestemmelse. Under Henvisning til Udvalgets Betænkning Nr. 63 skal Flertallet bemærke, at hverken dets Hensigt med Forslaget eller dets eget Indhold giver denne Opfattelse Medhold. Tvertimod sigter Forslaget paa at afsørge en ensidig, mod Lovgivningsmagtens frie Bestemmelse rettet Ordning af Spørgsmaalet.

6) § 19. Nr. 22. Konto II. D. 3. Flytning af Udenrigsministeriets Arkiv. Det er langt fra Hensigten med dette Forslag at ville lægge Hindringer i Veien for at gennemføre den Udvidelse af Landsthingets Lokaler, hvortil dette Thing formentlig i høi Grad trænger, eller for at skaffe Udenrigsministeriet Plads til de Dele af dets Arkiv, som turde siges at høre til de daglige Forretninger. Efter Flertallets Opfattelse har Forslaget ingen saadan hindrende Betydning, men tilsigter kun at afsørge en yderligere Spredning af Arkivsager, som for den historiske Gransknings Skyld tvertimod bør søges samlede.

7) Nr. 26. § 21. V. C. Theatret. Diemedet med dette Forslag turde være saa klart fremstillet i de tidligere Forhandlinger, at det kan anses for overflødigt at indbegaa den Misforstaaelse, at man derved tilsigter at forandre Theatrets Stilling til Staten eller „for bestandig at ophæve det som Statsinstitution“. Meget mere trov Flertallet at turde antage, at, naar den angivne Betingelse for at bevilge Driftens Forsættelse — en Regjering, der giver Garanti for Sagtagelsen af Bevillingsmyndighedens Ret paa dette Omraade — er tilstede, vil det ikke falde vanskeligt for Rigsdagen at enes om en passende Pengebevilling dertil.

8) Nr. 27. § 21. VI. A. Til videnskabelige Formaal etc. I dobbelt Henseende er denne Konto undergaaet Forandring i det andet Thing. I Strid med den hidtil gjældende Praxis har man lagt til Grund for den første Del af det vedtagne Forslag, „at Anvendelsen af de enkelte Konti“ — altsaa ogsaa Afgjørelsen af, hvem der skulde nyde livsvarige Hædersgaver og faste Understøttelser — „udelukkende bør bestemmes af Regjeringen paa dens Ansvar“. Flertallet er tilbøjeligt til at antage, at Bestræbelserne fra en Ministers Side efter at gjøre denne Anskuelse gjældende vilde føre til det Resultat, at der ligesaa tidt paa Posterne 3 og 4 som nu paa 1 og 2 blev bevilget Andet eller Mere, end der var knyttet til bestemte Personer og Formaal, hvorom Regjering og Rigsdag forud vare blevne enige. Man tror derfor at kunne gaa ud fra, at denne nye Opfattelse ikke vil blive forsøgt fastholdt, og har saaledes undladt at stille de dertil svarende Modforslag. Forslaget under Nr. 27 er altsaa i det Hele enslydende med, hvad Folkethinget vedtog ved 3die Behandling og med Hensyn til Posterne 2, 3 og 4 ligegyldende med, hvad der er bevilget for indværende Aar. Post 1: „Livsvarige Hædersgaver“ undergik derimod fra 2den til 3die Behandling i Folkethinget en Forandring, idet kun 800 Kr. af den ved Digterne Chr. Winthers og F. Paludan-Müllers Død ledig bleve Sum af 6,000 Kr. blev anvendt til Forhøielse af Postens øvrige Beløb, medens Resten 5,200 Kr. besparedes. Flertallet har imidlertid endnu den samme Opfattelse, som man den Gang udtalte, at det ikke kan være Hensigten definitivt at indvinde denne Besparelse, naar man ellers kunde enes om, hvem Bevillingen skulde komme til Gode.

I Henhold hertil søger man at indkomme Ønsket om en større Bevilling ved at stille Forslagene under Nr. 28—31. Af vore nulevende Digtere indtager utvivlsomt J. C. Hofstrup den mest fremragende Plads, og hans Virksomhed som saadan tør antages at have vundet en saa almindelig Anerkjendelse i Nationen, at han fra alle Sider vil blive anset værdig til den Hæder, Forslaget om at bevilge ham en livsvarig Hædersgave paa 2,500 Kr. gaar ud paa at vise ham. Dernæst henstiller man i Forslagene Nr. 29—31 at forhøje de nuværende Bevillinger til N. W. Gade, Berggreen og Jerichau med 500 Kr. for hver til henholdsvis 2,500, 2,000 og 2,000 Kr. Hvis disse Forslag billiges, er der gjort Anvendelse af 4,000 Kr. af det besparede Beløb, og den indtil Videre besparede Rest udgjør saaledes kun 1,200 Kr.

9) Nr. 32. § 21. IX. Tilskud til Universitetet. Uagtet Nødvendigheden af et saadant Tilskud ikke er tilstede, saalænge Universitetets Kapitalformue er fuldt tilstrækkelig til at dække den budgetterede Underbalance, lod Flertallet dog Regjeringens Forslag om et Tilskud paa 50,000 Kr. staa urørt, idet man indskrænkede sig til at minde om dette Forslags rent midlertidige Karakter. Det andet Thing har taget Initiativet til at forhøje dette Tilskud til det Dobbelte. Flertallet er enigt i den fra anden Side fremsatte Betragtning, at Videnskabernes Omraade og Krav bestandig voge, men man deler ikke den af og til fremkomne Betynkning for, at det danske Folk nogetsinde skulde ville lade sin eneste videnskabe-